

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 10 - 16 februarie 2019

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

VIZITA PAPEI FRANCISC, LA BLAJ

Preacucernici Părinți, dragi credincioși,

În urma invitației adresate în mod repetat Sfântului Părinte Papa Francisc de a vizita România, cu mare bucurie am aflat vestea extraordinară că a acceptat să vină la noi în țară în zilele de 31 mai – 2 iunie 2019. Știm de asemenea că și-a manifestat dorința expresă de a ne cunoaște Biserica și de a fi oaspetele nostru la Blaj, în inima Bisericii Române Unite cu Roma.

Cu acest prilej, Mitropolia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, ne invită să trăim împreună momentul istoric al întâlnirii cu urmașul Sfântului Apostol Petru, în cadrul unei ceremonii liturgice care va avea loc în data de **2 iunie 2019, pe Câmpia Libertății și a Marii Uniri.**

Răspunzând acestei invitații, îndemn credincioșii din toate parohiile de pe cuprinsul Eparhiei să se înscrie la pelerinajul întâlnirii cu Papa Francisc. Fiecare parohie va avea toată susținerea Episcopiei pentru a organiza minim un autocar.

Deoarece, din motive de securitate, **numărul biletelor de participare este limitat**, fiecare paroh este împuternicit de Episcopia Greco-Catolică de Oradea să organizeze înscrierea doritorilor la nivelul parohiei până la data de 15 martie 2019. Ne onorează participarea și a credincioșilor de alte confesiuni.

Biroul Pastoral al Episcopiei va sta la dispoziția responsabililor grupurilor de copii și tineri pentru înscrieri. De asemenea, la nivelul Biroului Pastoral al Episcopiei sunt așteptați toți studenții și tinerii care doresc să se implice ca voluntari în organizarea acestui eveniment.

Virgil Bercea, Episcop

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Vladimir Silaghi, Leonida Pop, Mihai Ciupleu, Vasile Erdei, Gheorghe Ghețe și Grațian Ioan Horgoș**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Când rugăciunea schimbă planurile Cerului

În duminicile de după Rusalii, ne-am obișnuit cu câteva lucruri. Ne-am obișnuit să vedem oameni care au nevoie de Isus și de aceea îi ies în cale într-un fel sau altul și îi cer ajutorul. Ne-am obișnuit să îl vedem deasemenea pe Mântuitorul cum răspunde imediat la astfel de apeluri izvorâte din suferință și credință. În sfârșit, am putut vedea cum cei de lângă Isus, mulțimea, blochează de multe ori comuniunea atât de mult dorită. Așa este în cazul orbului, așa este în cazul lui Zaheu. În evanghelia de astăzi constatăm o răsturnare de situație, fiindcă Fiul lui Dumnezeu pare surd la apelurile femeii, pe când ucenicii intervin în favoarea ei, rugându-l să o ajute. De unde această schimbare?

În primul rând mântuirea se împlinește după un plan al lui Dumnezeu care respectă timpul uman: Isus se naște în Betleem ca orice om, apoi așteaptă atâția ani în Nazareth, stând împreună cu Maria și Iosif și așa mai departe. Ne-am aștepta parcă din când în când ca Dumnezeu să sară etape tocmai fiindcă este Dumnezeu, însă vedem un ritm și un pas adaptat pasului nostru. Răspândirea Evangheliei și a Împărăției Cerurilor se împlinește în același fel: Mântuitorul începe cu poporul ales pentru a lărgi mai apoi predicarea prin apostoli la toate neamurile.

Partea minunată din evanghelia de astăzi este să vedem cum la insistențele noastre, la rugăciunile noastre, Dumnezeu este dispus să-și schimbe planul. O vedem pe femeia din părțile Tirului și ale Sidonului cerând ajutor. Așa însă cum anunța Isus ucenicilor, nu este încă vremea păgânilor. După Înviere doar, Isus își trimite ucenicii să predice la toate neamurile, până la marginile pământului. Deocamdată predicarea este rezervată poporului ales și de aceea Isus își continuă drumul și planul ca și cum nu ar auzi strigătele de ajutor. Aici are loc însă o schimbare radicală: femeia insistă, femeia continuă să spere și să creadă și face apel la o pâine unică din care cere doar bucățele, firimituri. Este interesant de văzut un episod oarecum similar în care Mântuitorul înmulțește pâinile și îi pune pe ucenici să strângă firimiturile, ca și cum nimic nu trebuie să se piardă. Ucenicii vor trebui să distribuie aceste părțițele în misiunea lor printre păgâni după Învierea și Înălțarea la Cer a Domnului.

Să nu uităm că suntem și noi la origine păgâni. Suntem moștenitori doar prin credință și nu prin originile noastre. Strigătul cananeencei să ne fie de aceea semn de speranță în momentele în care totul pare pierdut, în cele în care Cerul pare surd la rugăciunile noastre. Mama Sfântului Augustin s-a rugat zeci de ani pentru convertirea fiului ei și doar într-un sfârșit Domnul și-a arătat îndurarea. Dacă Sfânta Monica a așteptat atât de mult, suntem noi îndreptățiți să ne îmbufnăm sau să ne plictisim?

PS Claudiu, Episcopul Curiei